

сукупності: найбільше значення показника відповідатиме першому місцю, а найменше – останньому.

Тому, в ході проведеного дослідження методів рейтингової оцінки зайнятості населення в інноваційному секторі економіки, обрано як найбільш доцільний для практичного застосування "метод суми місць", оскільки він найбільш ґрунтовно дозволяє вивчити проблематику даного дослідження, передбачає попереднє ранжування всіх досліджуваних структурних об'єктів (регіонів) за окремими показниками та детально проаналізувати диференціацію між ними. Після цього регіони ранжуються за мінімальною сумою місць, що, в свою чергу, дозволяє оцінити загальне місце кожного з регіонів серед сукупності інших.

Література

1. Купалова Г.І. Теорія економічного аналізу : [навч. посіб.] / Г.І. Купалова. — К.: Знання, 2008. — 639 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://pidruchniki.ws/16400116/>.
2. Статистика : [Конспект лекцій]. — Тернопіль, 2006 р. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://buklb.net/books/35952/>.
3. Середні величини [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ser-pavlion.narod.ru/K2/Statistika/stat4.htm>.
4. Мних Є.В. Економічний аналіз : [Підручник] / Є.В. Мних . — К. : Знання , 2011. — 630 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://pidruchniki.ws/1886031341860/>.
5. Мармоза А.Т. Теорія статистики : [навч. посібник] / А.Т. Мармоза. — К. : Центр навчальної літератури, 2013 — 592 с. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://pidruchniki.ws/1787091953013/statistika/serednya_geometrichna.
6. Мазур О. Є. Ринкове ціноутворення: [навч. посіб.] / О. Є. Мазур. — К. : Центр учбової літератури, 2012. — 480 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://pidruchniki.ws/1593110636864/marketing/prostiy_balniy_metod.
7. Методи комплексної оцінки господарсько-фінансової діяльності. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://bukvar.su/jekonomika/page,2,206541-Metody-kompleksnoiy-ocenki-hozyaiystvenno-finansovoiy-deyatel-nosti.html>.
8. Черниш С.С. Економічний аналіз : [Навчальний посібник] / С.С. Черниш. — К : Центр учбової літератури, 2010. — 312 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://ebooktime.net/book_29_glava_6_1.4._Метод_i_прийоД.html.

ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

Н.Б. Савіна, к.е.н., доц.

*Національний університет водного господарства та природокористування
м. Рівне, Україна*

Сталий розвиток економіки України знаходиться під впливом наслідків світової фінансової кризи. Згортання інвестиційної активності під час кризи стало одним з основних ризиків розвитку реального сектору економіки. Для прискорення інвестиційної активності необхідно сформувавши дієвий механізм залучення інвестицій та регуляторів їх ефективного використання. Для забезпечення комплексного розвитку економічних систем обсяг внутрішніх фінансових ресурсів зазвичай є недостатнім, саме тому необхідним є залучення інвестиційних ресурсів. Зацікавленість інвесторів залежить від інвестиційного клімату від якого у значній ступені залежать потенційні ризики інвестування. Економічна криза змусила багато урядів світу радикально скорочувати бюджетні витрати. Україна не є винятком – саме дефіцит бюджету є головним макроекономічним ризиком для інвесторів.

У відповідності до групувань інвестицій проведемо їх аналіз з метою виявлення потенційних можливостей прийнятої інвестиційної реформи України на більш тривалий період. Динаміка капітальних інвестицій за період 2002 – 2011 роки представлена в таблиці.

Показники динамічного ряду капітальних інвестицій

Роки	Капітальні інвестиції, млн. грн. (у фактичних цінах)	Абсолютний приріст, млн. грн.		Темп росту, %		Темп приросту, %		Абсолютне значення 1 % приросту, млн. грн.
		ланцюго-вий	базисний	ланцюго-вий	базисний	ланцюго-вий	базисний	
2002	46 563,0	-	-	-	-	-	-	-
2003	59 899,0	13 336,0	13 336,0	128,6	128,6	28,6	28,6	465,6
2004	89 314,0	29 415,0	42 751,0	149,1	191,8	49,1	91,8	599,0
2005	111 174,0	21 860,0	64 611,0	124,5	238,8	24,5	138,8	893,1
2006	148 972,0	37 798,0	102 409,0	134,0	319,9	34,0	219,9	1 111,7
2007	222 679,0	73 707,0	176 116,0	149,5	478,2	49,5	378,2	1 489,7
2008	272 074,0	49 395,0	225 511,0	122,2	584,3	22,2	484,3	2 226,8
2009	192 878,0	-79 196,0	146 315,0	70,9	414,2	-29,1	314,2	2 720,7
2010	189 061,0	-3 817,0	142 498,0	98,0	406,0	-2,0	306,0	1 928,8
2011	259 932,0	70 871,0	213 369,0	137,5	558,2	37,5	458,2	1 890,6

Джерело: Власна розробка на основі [1]

Як бачимо, наслідки системної кризи вплинули й на процеси інвестування, про що свідчить зменшення величини капітальних інвестицій 192878 млн. грн., 189061 млн. грн. відповідно у 2009 та 2010 роках. Для порівняння капітальні інвестиції на початок системної кризи у 2008 році становили 272 074 млн. грн. Однак позитивну динаміку ми вже можемо спостерігати у 2011 році де величина капітальних інвестицій збільшилася до 259932 млн. грн. В цілому за наведені останні три роки спостерігається абсолютний приріст капітальних інвестицій на 67054 млн. грн., а середньорічний темп приросту за цей період становив 16,1%. Таку динаміку можна вважати позитивною. Звернемо увагу на темпи росту капітальних інвестицій. Як бачимо темпи росту капітальних інвестицій поступово збільшувались в докризовий період. Однак системна криза 2008–2009 років суттєво вплинула на динаміку капітальних інвестицій і вже у 2008 році темп росту склав 122,2 % в порівнянні із 149,5 % у 2007 році. У 2009 році спостерігається суттєве зменшення темпу росту капітальних інвестицій який склав 70,9 %. Аналогічна тенденція спаду інвестиційної активності спостерігалась і у 2010 році, хоча темп росту склав 98,0 %. І тільки у 2011 році спостерігається позитивна динаміка, де темп росту становив 137,5 %, хоча і не вдалося вийти на рівень до кризового періоду. Заслужує на увагу тенденція такого показника як абсолютне значення 1 % приросту капітальних інвестицій. Якщо у 2006 та 2007 році, тобто у до кризовий період цей показник становив, відповідно, 1111,7 млн. грн. та 1489,7 млн. грн., то у період системної кризи 2008–2009 років цей показник був на рівні 2226,8 млн. грн. та 2720,7 млн. грн. В посткризовий період абсолютне значення 1 % приросту капітальних інвестицій становило 1928,8 млн. грн. та 1890,6 млн. грн.

Для того, щоб інвестори вкладали капітал в український бізнес, їм потрібна стабільна ситуація в Україні – як політична, так і економічна. З цією метою 6 квітня 2011 року було прийнято Інвестиційну реформу України. Основною метою цієї реформи було активне залучення прямих іноземних інвестицій в економіку держави; формування позитивного інвестиційного іміджу України в світі; позиціонування України як фінансового, політичного та бізнес-центру Східної Європи. В організаційному плані на рівні держави виникає необхідність існування структури, яка узгоджує діяльність у сфері інвестицій. Указом Президента України [2] створено Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України шляхом реорганізації Державного агентства України з управління національними проектами та Державного агентства України з інвестицій та розвитку. З метою виконання поставлених перед Держінвестпроектом завдань на рівні регіонів він утворює та координує роботу регіональних центрів з інвестицій та розвитку. Такі центри утворюються з метою розбудови регіональної інвестиційної інфраструктури, активізації інвестиційної діяльності в регіоні та сприяння розвитку економіки регіону.

Основними завданнями таких Центрів є:

- 1) участь в реалізації складових національних інвестиційних проектів на території регіону;
- 2) забезпечення підготовки та реалізації інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна»;
- 3) ресурсне забезпечення інвестиційного розвитку регіону;
- 4) участь у підготовці та здійсненні заходів щодо формування інвестиційної привабливості території (маркетинг територій);
- 5) моніторинг за дотриманням вимог інвестиційного законодавства з питань підготовки і реалізації національних та інвестиційних проектів, які впроваджуються за державної підтримки.

Таким чином Держінвестпроект та Регіональні центри з інвестицій та розвитку призначені для підтримки інвестиційного розвитку регіонів та організації надання суб'єктам інвестиційної діяльності послуг, пов'язаних із підготовкою та реалізацією інвестиційних проектів, за принципом "єдиного вікна". Це стосується й інвестицій у логістичну сферу.

На підставі наведеного можливо зробити наступні узагальнення. В умовах розвитку економічної активності дуже важливе значення слід приділяти процесам інвестування. При цьому слід зауважити, що процес інвестування регламентується наперед визначеними умовами, які залишаючись сталими за своєю сутністю будуть приймати різні за вагомістю значення для окремих учасників інвестиційних процесів мають як правило різні не тільки цілі, а й функції.

Досягнення максимально можливих результатів корпоративних цілей учасників інвестування обумовлює необхідність розвитку інвестиційних процесів на засадах інвестиційної логістики. Тому досить важливими завданнями постають подальший розвиток теоретичних і прикладних положень інвестування і визначення закономірностей інвестиційної логістики.

Література

1. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // www.ukrstat.gov.ua.
2. Указ Президента У країни № 1085/2010 від 12 травня 2011 року «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади».

«РЕЗОНАНСНІ ЗОНИ» У РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

М.П. Сахацький, д.е.н., проф.

Одеська державна академія будівництва та архітектури

О.Є. Мазур, к.е.н., доц.

*Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Відповідно до синергетичного підходу, самоорганізовані системи підтримують впорядкованість і організованість за рахунок впливів зовнішнього середовища: щоб зберегти нерівноважний стан, вони повинні здійснювати постійний інформаційно-енергетичний обмін з довкіллям, а також отримувати ззовні потік негентронії, адекватний до обсягу внутрішньої ентронії [1, с. 52]. За наявності реальної відкритості системи, когерентна робота її компонентів забезпечує мінімальний ефект внутрішньої ентронії, а відтак і максимальну нерівноважність. Система самостійно обирає аттрактор, котрий виражає власну тенденцію природного розвитку. Водночас в системі завжди зберігається область параметрів – так звані резонансні зони, які навіть за незначних зовнішніх впливів суттєво прискорюють слідування системи вектором власного розвитку [2, с. 43]. Тому «управління реагуванням соціуму на зміну зовнішніх і